16/09/2019

Μητρ.Βεροίας: “Η συσταύρωση με τον Χριστό δεν οδηγεί στον θάνατο αλλά στη ζωή”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Κυριακή 15 Σεπτεμβρίου 2019 ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου Σταυρού επί τη εορτή του Αγίου Συμεών Θεσσαλονίκης.

Ag.Symewn.MnhmosynoMikrasiatwnVerias2019

Στην συνέχεια ο Σεβασμιώτατος μετέβη στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό των Αγίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου Βεροίας, όπου τέλεσε μνημόσυνο για τα θύματα της Γενοκτονίας του Ελληνισμού της Μικράς Ασίας, παρουσία των τοπικών πολιτικών και στρατιωτικών αρχών και του Συλλόγου Μικρασιατών Ημαθίας.

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΣΤΗΝ Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

«Χριστῷ συνεσταύρωμαι· ζῶ δέ οὐ-κέτι ἐγώ, ζῇ δέ ἐν ἐμοί Χρι-στός».

Χθές προσκυνήσαμε τόν Σταυρό τοῦ Κυρίου μας, προσκυνήσαμε τό ζωοποιό ξύλο ἐπί τοῦ ὁποίου «ἐ-τά-θη Χριστός» καί ὑπέμεινε ἕναν ἐπονείδιστο θάνατο γιά τή δική μας σωτηρία.

Ὁ Χριστός δέν μᾶς ζήτησε νά σταυ-ρωθοῦμε, προκειμένου νά σω-θοῦ-με ἀπό τίς ἁμαρτίες μας, ἀλλά σταυρώθηκε Ἐκεῖνος γιά χά-ρη μας. Αὐτό πού ζήτησε ἀπό ἐμᾶς μόνο εἶναι νά σηκώνουμε ὁ κα-θένας τόν προσωπικό του σταυρό καί ἔτσι νά τόν ἀκολουθοῦμε, μι-μούμενοι τή δική του θυσία.

Σέ αὐτή τή μίμηση τῆς θυσίας τοῦ Χριστοῦ ἀναφέρθηκε στό σημε--ρινό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα καί ὁ πρωτοκορυφαῖος ἀπόστολος Παῦ-λος, ὁ ἱδρυτής τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, καί δέν δίστασε νά διακηρύξει ὅτι ὁ ἴδιος ἔκανε μία ἀκόμη πιό γεν-ναία ἐπιλογή. Τί ἔκανε; Δέν περιορίσθηκε νά ἀκολουθήσει τόν Χριστό φέροντας ἁπλῶς τόν προ-σω-πικό του σταυρό του, ἀλλά ταυτίσθηκε μέ τόν Χριστό καί συ-σταυρώθηκε μαζί του. «Χριστῷ συ-νεσταύρωμαι», διακηρύσσει ὁ μέγας ἀπόστολος.

Τί σημαίνει ὅμως αὐτό; Δέν ση-μαί-νει βεβαίως ὅτι ὁ ἀπόστολος Παῦλος σταυρώθηκε μαζί μέ τόν Χρι-στό σωματικά. Σημαίνει ὅτι σταυ-ρώθηκε πνευματικά.

Ἄν ὁ Χριστός, ἀνέβηκε στόν Σταυρό ἀπό ὑπακοή στόν Πατέρα του γιά τή σωτηρία τῶν ἀνθρώ-πων, ἄν ἔγινε «ὑπήκοος μέχρι θα-νάτου, θανάτου δέ σταυροῦ», ὅπως γράφει ὁ ἴδιος ὁ ἀπόστολος, ἐκεῖνος μιμήθηκε τήν ὑπακοή τοῦ Χριστοῦ σέ ἀπόλυτο βαθμό, ὄχι μόνο ἀκολουθώντας τον ἀμέσως μό-λις τόν κάλεσε στόν δρόμο πρός τή Δαμασκό, ἀλλά ὅλη του τή ζωή ἦταν μία διαρκής καί μέχρι θανά-του ὑπακοή στό θέλημα καί τίς ἐντο-λές τοῦ Χριστοῦ.

Ἄν ὁ Χριστός σταυρώθηκε γιά τή σωτηρία μας, ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἔγινε «τοῖς πᾶσι τά πάντα» γιά νά κερδίσει τούς ἀνθρώπους καί νά τούς ὁδηγήσει στή σωτηρία πού προσφέρει ὁ Χριστός.

Ἄν ὁ Χριστός ὑπέμεινε τούς ὀνει-δισμούς, τούς χλευασμούς, τίς μα-στιγώσεις, τούς ἐμπτυσμούς καί τά ραπίσματα τῶν στρατιωτῶν γιά χά-ρη μας, ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἀκο-λούθησε μία ἀνάλογη πορεία καί ὑπέμεινε τά πάντα προκειμέ-νου νά κηρύξει τό Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ σέ ὅλο τόν γνωστό τότε κόσμο.

Γι᾽ αὐτό καί ἔχει κάθε δικαίωμα νά θεωρεῖ μεγάλη τιμή καί νά δια-κηρύττει πρός ὅλους ὅτι ἔχει σταυ-ρωθεῖ μαζί μέ τόν Χριστό. «Χριστῷ συνεσταύρωμαι· ζῶ δέ

οὐ--κέτι ἐγώ, ζῇ δέ ἐν ἐμοί Χρι-στός».

Ὑπάρχει ὅμως μία διαφορά. Ἡ συσταύρωση μέ τόν Χριστό δέν ὁδηγεῖ στόν θάνατο ἀλλά στή ζωή. Σέ μία ζωή διαφορετική ἀπό τή συνηθισμένη. Σέ μία ζωή στήν ὁποία ὁ ἄνθρωπος δέν ζεῖ μόνος του, ζεῖ μέ τόν Χριστό, ζεῖ μέσα του ὁ Χριστός. «Ζῶ δέ οὐκέτι ἐγώ, ζῇ δέ ἐν ἐμοί Χριστός», λέγει ὁ ἀπόστολος.

Πῶς ἐπιτυγχάνεται αὐτή ἡ ἕνω-ση; Πῶς ἐπιτυγχάνεται αὐτή ἡ ταύ-τιση τοῦ ἀνθρώπου μέ τόν Χρι-στό; Μᾶς τό διδάσκει ὁ ἑορταζό-μενος σήμερα καί τιμώμενος ἰδιαι-τέρως στήν ἐνορία σας ἅγιος Συμε-ών, ἀρχιεπίσκοπος Θεσσαλονίκης. Τί μᾶς λέγει; Ἡ ἕνωση τοῦ Θεοῦ μέ τόν ἄνθρωπο ἐπιτυγχάνεται μέ τά ἱερά μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας καί ἰδιαιτέρως μέ τό μυστήριο τῆς θείας Εὐχαριστίας πού τελεῖται στή θεία Λειτουργία.

Στό μυστήριο αὐτό ὁ ἄνθρωπος «κοινωνεῖ» τόν Χριστό, λαμβάνει στό σῶμα του τό Σῶμα τοῦ Χρι-στοῦ· λαμβάνει στό αἷμα του τό αἷμα τοῦ Χριστοῦ καί ἑνώνεται μαζί του. Λαμβάνει τόν ἁγιασμό καί τή χάρη, ἡ ὁποία τόν καθαίρει ἀπό κάθε κακία, ἀπό κάθε ἁμαρτία καί τόν ἀναδεικνύει σύσσωμο καί σύναιμο Χριστοῦ, ὥστε νά μπορεῖ νά ἐπαναλαμβάνει καί ἐκεῖνος τόν λόγο τοῦ ἀποστόλου Παύλου «ζῶ δέ οὐκέτι ἐγώ, ζῇ δέ ἐν ἐμοί Χρι-στός.

Αὐτό βεβαίως συμβαίνει ὑπό τήν προϋπόθεση ὅτι ὁ πιστός προσέρ-χε-ται προετοιμασμένος κατάλλη-λα στό μυστήριο τῆς θείας Εὐχαρι-στίας, ὅτι ἀγωνίζεται γιά νά ζεῖ στή ζωή του ἀκολουθώντας τίς ἐντο-λές τοῦ Χριστοῦ, ὅτι ἀγωνί-ζε-ται γιά νά παραμένει καθαρός ἀπό τοῦ κόσμου καί τῆς ἁμαρτίας του, ὅτι ἀγωνίζεται νά ξεριζώνει τά πά-θη καί τίς ἀδυναμίες του, διότι ὁ Χριστός δέν μπορεῖ νά συνοικεῖ οὔτε μέ πάθη, οὔτε μέ ἁμαρτίες οὔτε μέ ἀδυναμίες, πού μολύνουν τήν ψυχή τοῦ ἀνθρώπου.

Ὅταν ὅμως βλέπει τόν ἀγώνα μας, βλέπει τήν προσπάθειά μας, βλέπει τή διάθεση καί τήν ἐπι-θυμία μας νά ἑνωθοῦμε μαζί του, τότε ἔρχεται στήν ψυχή μας καί ἐνοικεῖ σέ αὐτήν καί τήν ἁγιάζει, ὅπως ἁγίασε καί τήν ψυχή τοῦ ἑορ-ταζομένου ἁγίου Συμεών, ὁ ὁποῖος σέ δύσκολες ἐποχές σή-κω-σε μέ ὑπομονή τόν σταυρό του, τόν σταυρό τῆς ἀρχιερωσύνης, καί στήριξε μέ τόν λόγο του, μέ τά συγ-γράμματά του καί μέ τό παρά-δειγμα τῆς ἁγίας ζωῆς του τόν λαό τοῦ Θεοῦ, τό ποίμνιό του στή Θεσ-σαλονίκη, ὥστε νά ἀντέξει τίς δύ-σκολες ἡμέρες τῆς ὑπο-δου-λώ-σεως στούς ἀλλοθρήσκους πού ἀκο--λού-θησαν.

Γι᾽ αὐτό καί ἡ Ἐκ-κλησία μας τόν τιμᾶ ὡς ἅγιο, ὡς μεγάλο πατέρα καί θεολόγο της, ὡς ἑρμηνευτή τῆς θείας Λειτουρ-γίας καί μυστα-γω-γό στήν ἐν Χριστῷ ζωή, καί τόν προβάλλει ὡς πρότυπο καί γιά ἐμᾶς καί γιά τόν δικό μας ἀγώνα. Καί

εὔχομαι διά τῶν πρεσβειῶν του νά ἀξιωθοῦμε καί ἐμεῖς νά συ-σταυρωθοῦμε μέ τόν Χριστό καί νά ἑνωθοῦμε μαζί του, ὥστε νά μποροῦμε νά ἐπαναλαμβάνουμε τούς λόγους τοῦ πρωτοκορυφαίου ἀποστόλου «ζῶ δέ οὐκέτι ἐγώ, ζῇ δέ ἐν ἐμοί Χριστός» ὡς μία πραγ-μα-τικότητα τῆς ζωῆς μας.

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΣΤΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ

Ἡ σημερινή ἡμέρα ἐθνικῆς μνή-μης τῆς Γενοκτονίας τῶν Ἑλλή-νων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας εἶναι ἡμέρα μνήμης καί περισυλλογῆς γιά ὅ-λους τούς Ἕλληνες καί ἰδιαι-τέ-ρως γιά ἐμᾶς πού εἴμαστε ἀπόγο-νοι τῶν Ἑλλήνων πού σφα-γιάσθη-καν, πού δολοφονήθηκαν, πού πνί-γη-καν, πού ξεριζώθηκαν μέ βί-αιο τρό-πο ἀπό τίς πατρογονικές τους ἑστίες, κάτω δυστυχῶς ἀπό τά ἀδιά-φορα βλέμματα τῆς πολι-τι-σμέ--νης Δύσεως, ἐξαιτίας τοῦ ἄκρα-του ἐθνικισμοῦ τῶν Τούρ-κων, γιά τόν ὁποῖο ὁ Ἑλ-ληνισμός πλήρωσε βαρύτατο φόρο αἵματος καί ὄχι μόνο.

Μνημονεύουμε σήμερα τῶν ἐθνο--μαρτύρων Μητροπολιτῶν Χρυ--σο-στόμου Σμύρνης, Γρηγορίου Κυδωνιῶν, Προκοπίου Ἰκονίου, Εὐθυμίου Ζήλων καί τῶν σύν αὐ-τοῖς ἀναιρεθέντων Μητροπο-λι-τῶν, ἐπισκόπων καί ἱερέων, πού ὡς καλοί ποιμένες στάθηκαν δί-πλα στό ποίμνιό τους καί ὑπέ-μει-ναν μαζί τους μαρτυρικό θάνατο. Μνη-μο-νεύ--ου-με τῶν ἀδίκως καί μαρ-τυ-ρι-κῶς τελειωθέντων ἀδελ-φῶν μας καί προσευχόμεθα στόν Θεό νά ἀναπαύει τίς ψυχές τους ἐν χώρᾳ ζώντων καί στή μακα-ριό-τητα τῆς αἰωνίου βασιλείας του, ἀλλά καί ὅλων ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ὑπέμειναν τόν πόνο καί τήν ὀδύνη τοῦ ξερι-ζωμοῦ καί τῆς προσφυ-γιᾶς, ὅλων τῶν ἀδελφῶν μας πού κα-τόρ-θω-σαν νά ξεφύγουν ἀπό τή σφα-γή καί τόν θάνατο ἀλλά βρέ-θη--καν νά ἀγωνίζονται μέσα σέ τρα-γικές συνθῆκες γιά νά σωθοῦν, γιά νά ἐπιβιώσουν καί νά ξανα-στήσουν τή ζωή τους. Καί ὅλοι αὐτοί, καί μαζί τους καί ἐμεῖς, δέν ξεχνοῦμε ποτέ τίς Μικρασιατικές πατρίδες, δέν λησμονοῦμε ποτέ τά ἁγιασμένα ἀπό τά αἵματα τῶν ἁγίων καί τῶν μαρτύ-ρων χώματα τῆς Ἰωνίας καί τῆς Αἰολίδος, τήν ἁγιοτόκο Μικρασιατική γῆ.

Ἡ ἡμέρα αὐτή εἶναι ἀκριβῶς γιά νά θυμόμαστε τίς ὀδυνηρές στιγ-μές τῆς ἱστορίας τοῦ Ἔθνους μας, ὄχι ἀσφαλῶς γιά νά καλλιεργοῦμε μί-ση ἤ νά συντηροῦμε ἐχθρότητες, ἀλλά γιατί δέν εἶναι δυνατόν νά ξεχάσουμε τήν ἱστορία μας, τούς πατέρες καί τίς μητέρες μας, τούς προγόνους μας. Τίς θυμόμαστε αὐ-τές τίς στιγμές τῆς τραγικῆς κατα-στροφῆς μέ εὐγνωμοσύνη γιά ὅ,τι ὀφεί-λου-με στόν Μικρασιατικό Ἑλ-λη-νισμό. Τίς θυμόμαστε γιά νά διδ-ασκό-μα-στε ὡς ἔθνος ὅτι τά λά-θη καί οἱ δι-χόνοιες ἔχουν ἐξαι-ρετικά βαρύ τί-μημα καί νά μήν τά ἐπαναλαμ-βά-νουμε.

Αὐτό εἶναι τό χρέος μας ἔναντι ὅσων τιμοῦμε σήμερα. Καί εἶναι ἀνάγκη νά τό συνειδητο-ποιή-σουμε ὅλοι καί νά ἀναλάβουμε τίς εὐθύ-νες μας.